

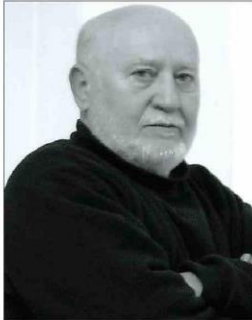
РЕТРОСПЕКТИВА ВАЈАРА, СЛИКАРА, ГРАФИЧАРА ЂОРЂИЈА ЦРНЧЕВИЋА (1941- 2013) У ГАЛЕРИЈИ КУЋЕ ЛЕГАТА

Дела тескобе и лирике

Изложена 102 рада - скулптуре, слике, цртежи, графике

ДЕЛА једног од наших најзначајнијих савремених уметника Ђорђија Црнчевића, две године после његове смрти поново су пред Београђанима, у галеријском простору Куће легата. На ретроспективи "Токови уметничког надахнућа", коју је у част овог вајара приредио Музеј савремене уметности, представљена су 102 дела и то скулптуре, слике, цртежи и графике, настале током готово пет деценија његовог стваралаштва.

У великој разноврсности уметничког израза у целокупном Црнчевићевом опусу издвајају се одређени "токови" - постојани, непрекинути и врло дубоко утемељени и присутни у његовом несумњиво слободном, отвореном и неспутаном уметничком изражавању - каже Рајка Бошковић, кустос скулпторске збирке МСУ и аутор ове

СОЛЖЕЊИЦИН

ПОРТРЕТ Александра Солжењичина представља, сматра Рајка Бошковић, сасвим издвојен "ток" у Црнчевићевом стваралаштву. Сам уметник тврдио је да је настао "као реакција на муку и спутавање - на неслободу", али и као подсећање на Солжењичина који је критиковао подједнако бездушност совјетског режима и испразност америчког материјализма.

поставке. - Најупечатљивији "ток", у коме преовладава израз стања тескобе, непронађености и безизлаза, и у дословном, просторном, и у преносном, симболичком смислу, присутан је још од раних графика до последњих скулптура. Паралелно с тим, присутан је и сасвим супротан "ток" лирског и поетичног духа, у низу скулптура на

којима је на изузетан начин остварено уобличавање узвишености песничког надахнућа.

Од 1967. па до смрти, Црнчевић (Дупило, 1941- Београд, 2013) се уз вајарство, бавио и графиком и сликарством. Радове је представио на више од 20 самосталних изложби у земљи и иностранству, а данас се његова дела,

СЛИКА Реликвије, 1987.

уз МСУ чувају и у збиркама Академије ликовних уметности, Центер музеја, Народног музеја са Цетиња, Нове галерије у Грацу..Његове скулптуре у слободном простору налазе се од Београда, до Даниловграда, Порторожа и румунског Каран Себеса.

Препуштајући се веома разноврсним, и на први поглед скоро неповезаним идејама у свом уметничком стварању, Црнчевић прелази "пут" од идеје немог ужаса и

израза тескобе, до идеје немог пркоса и тихог отпора, од стања ужасности до стања духовног spokoја и непоколебљиве вере у снагу и преобразитељску моћ духовног живота, не само појединца већ и целог друштва - објашњава Бошковићева.

Стално превирање та два уметничка приступа допринело је стварању опуса, који је обележио савремену уметничку сцену друге половине 20. и почетка 21. века. ■М.А.К.